

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton /Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 149121 21 Kž

Novi Travnik, 26.01.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca, Darmin Avdić kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Mirjana Grubešić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženih S.Ž. i E.S. zbog produženog kaznenog djela krađa iz člana 286. stav 2. u vezi sa stavom 1. i člankom 55. i 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 149121 19 K od 17.09.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.01.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 149121 19 K od 17.09.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 149121 19 K od 17.09.2021. godine optuženi S.Ž. i E.S. oglašeni su krivim radi izvršenja produženog kaznenog djela krađe iz člana 286. stav 2. u vezi sa stavom 1. i člankom 55. i 31. Kaznenog zakona Federacije BiH, za koje je optuženi S.Ž. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, a optužena E.S. na novčanu kaznu u iznosu od 600,00 KM (slovima: šeststotinakonvertibilnihmaraka), te je istovremeno određeno da je novčanu kaznu optužena dužna platiti u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravomoćnosti presude, a u slučaju da ne plati novčanu kaznu koja joj je izrečena u presudi, na osnovu člana 48. Kaznenog zakona Federacije BiH novčana kazna će se zamijeniti kaznom zatvora na način da će se za svakih započelih 100,00 KM odrediti jedan dan zatvora. Dalje je istom presudom odlučeno na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH da su optuženi S.Ž. i E.S. dužni solidarno nadoknaditi štetu oštećenom TC FIS d.o.o. Vitez – Super Market u iznosu od 520,15 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, a temeljem odredbi članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH da su optuženi dužni naknaditi paušal sudu u iznosu od po 60,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv te presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se osporena

presuda preinači u odluci o kaznenopravnoj sankciji i optuženom S.Ž. izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju, a prema optuženoj E.S. izrekne kaznu zatvora.

Odgovor na žalbu optuženi nisu dali.

Obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća, to je ista sukladno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu u kojem se ta presuda pobija žalbom /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se naročito slijedećim razlozima:

Kantonalni tužitelj u svojoj žalbi ističe da prvostupanjski sud nije pravilno odmjerio kaznu optuženima za produženo kazneno djelo krađe iz članka 286. stav 2. u svezi stavom 1. i člankom 55. i 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Tužiteljstvo prije svega navodi okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne, a potom posebno navodi sve dosadašnje osude koje su izrečene optuženima i zaključuje da su optuženi kažnjavani zbog istih ili istovrsnih kaznenih djela, što ukazuje na njihovu upornost u činjenju kaznenih djela.

Kako to proizlazi iz obrazloženja prvostupanjske presude niži sud je od olakotnih okolnosti na strani optuženih cijenio njihovo priznanje izvršenja kaznenog djela iz razloga što su time doprinijeli ekonomičnosti i efikasnosti postupka, kao i činjenicu da su optuženi nezaposleni, bez bilo kakvih stalnih primanja, što i ovaj sud prihvata. Kao otegotne okolnosti niži sud je cijenio da su optuženi ranije osuđivani i da se radi o produženom kaznenom djelu, ne pojašnjavajući detaljnije zbog kojih kaznenih djela i na kakve kazne su optuženi do sada osuđivani.

Međutim, ono što niži sud nije decidno naveo, obrazložio je kantonalni tužitelj u svojoj žalbi. Kada se žalbeni navodi tužitelja dovedu u vezu sa stanjem spisa i obrazloženjem prvostupanjske presude, onda se može zaključiti da je žalba kantonalnog tužitelja neutemeljena. Tačni su navodi iz žalbe da je optuženi S.Ž. do sada višestruko osuđivana osoba zbog kaznenih djela protiv imovine kao i zbog posjedovanja opojnih droga. Optuženom su do sada izricane uvjetne osude kao i kazne zatvora. Međutim ono što kantonalni tužitelj zanemaruje u svojoj žalbi jeste, da je dosadašnja osuđivanost optuženog S.Ž. evidentirana od 2009. godine do 2012. godine, kako to proizlazi iz kaznene evidencije na koju se i tužitelj poziva u svojoj žalbi. Iako se optuženi i sada nalazi na izdržavanju kazne zatvora, prema navedenom izvodu proizlazi da od 2012. godine do 2018. godine optuženi nije procesuiran, niti pravomoćno osuđivan. Optužena E.S. je u 2018. godini tri puta osuđivana zbog istovrsnog kaznenog djela kada su joj izrečene dvije uvjetne osude i novčana kazna. Navedeno kažnjavanje je bilo neposredno prije počinjenja konkretnog kaznenog djela.

Neosnovanost žalbenih navoda ovaj sud nalazi u odnosu na osuđenog S.Ž. u činjenici, da optuženi od zadnjeg osuđivanja do počinjenja konkretnog kaznenog djela, u periodu od 6 godina nije osuđivan, što po nalaženju ovog suda ipak ukazuje da su do tada izrečene kazne postigle svoju svrhu kažnjavanja. U završnoj riječi,

optuženi S.Ž., nakon što su priznali krivnju, je istakao da je optužena E.S. samohrana majka, da se on nalazi za izdržavanju kazne zatvora, da imaju malodobno dijete, i oboje su izrazili kajanje zbog počinjenog kaznenog djela. Ovaj sud primjećuje da naprijed navedeno prvostupanjski sud nije cijenio kao olakotnu okolnost (osim izraženog kajanja), jer nije cijenio činjenicu da su optuženi roditelji malodobnog djeteta. Nije bez značaja ni činjenica, da se optuženi zaista nalazi na izdržavanju kazne zatvora do kraja 2023. godine što jeste prepreka da optuženi ostvari određene prihode kako bi doprinio izdržavanju i malodobnog djeteta i optužene E.S. Ovdje treba naglasiti, da prema ocjeni ovog suda, da zbog činjenice da je optužena E.S. majka mlđb djeteta, posebno u situaciji kada se drugi roditelj nalazi na izdržavanju kazne zatvora, nije bilo neophodno istoj izreći kaznu zatvora, i pri tome ostaviti dijete za izvjesno vrijeme bez skrbi oba roditelja. Kada se pri tome ima u vidu, da su predmeti otuđenja u ovom produženom kaznenom djelu bili alkoholna pića u vrijednosti od 274,35 KM, odnosno 245,80 KM, što ne predstavlja neku značajnu vrijednost, a optuženi su obvezani da istu naknade. onda su po ocjeni ovog suda izrečene kazna zatvora, odnosno novčana kazna adekvatne kazne za ove počinitelje kaznenog djela i sa istima se može postići svrha kažnjavanja, i to kako specijalna tako i generalna prevencija.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalnog tužitelja odbiti kao neutemeljenu, ožalbenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve sukladno odredbi čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić